

İsyan Çağrısı

– halisi · 26 Ocak 2016

Yaşam denen oyunun her sahnesi tutarsız,
Biliniz ki senaryo, baştan sona mantıksız.

Biz mi yazdık metnini, senaristi biz miyiz?
Yoksa çaresiz halde, durup seyreden miyiz?

Eğer oyuncu bizsek, rolleri dağıtan kim?
Neden seçimlerinde, böyle absürtlük hâkim?

Bir torpili olanın, keyfi hayli yerinde,
Çünkü başrol düşmekte, ona her seferinde.

Doğaçlamadan yoksun, replikler suflöründen,
Sıkıntılı sahnede yardımlar dublöründen.

Bizlerse hep figüran, yani rolümüz tali,
İsminin zikri değmez, zavallı bir ahali.

Kader demeyin sakın, bu mu adl-i İlahi?
Birileri bizleri, kandırmakta vallahi!

O ki bizi yaratmış, akıl irade vermiş,
Kitab-ı Kerim'inde; kullanmayı yermiş.

Zulüm hüküm sürerken, kalkışmayıp isyana,
Şartlara teslim olmak, yakışır mı insana?

Kimi isyan zulümdür, kimisi de adalet,
İlkinde hakirlik var, diğerinde asalet.

Yaşanan bu hallerin, ilk isyandır temeli,
Haksızlığa dayalı, bir yaşamdır emeli.

Mazlumları ezerek, yanlış düzenler kuran,
Biliniz ki şeytandır, Hak emre karşı duran.

Yaratılan insandan kendini üstün gören,
Kibirli zihniyettir, kirli çoraplar ören.

Din adına konuşur ama kinaye ile
Uyutur kitleleri, bin bir hikâye ile.

İnsanı zelil kılan, erdeme ihanetin,
Hesabı sorulmalı, böylesi cinayetin.

Unutmuş ahitler, unutulmuş emanet,
Herhalde bu olmalı, korkulacak kıyamet.

Bir isyan gerek bize, isyana karşı isyan,
Bu öyle bir isyan ki, nisyana karşı isyan.